

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 41908

гр. София, 15.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
закрито заседание на 15.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

като разгледа дело номер **5138** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

С Решение № 38706/20.11.2025г. по адм. дело № 5138/25г. на АССГ, е отменено по жалба на СДРУЖЕНИЕ „СЪЮЗ ЗА СТОПАНСКА ИНИЦИАТИВА“ с ЕИК[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 11 представлявано от М. К. - председател на Управителния съвет, Решение от 25.04.2025г., издадено от ръководителя на Управляващия орган на програма „Развитие на човешките ресурси 2021-2027г.“, с което в т. 1. е определен общ размер на верифицираните средства по постъпилото искане за плащане 409 752.11 лв. (слаборазвити региони - 377 299.71 лв., регион в преход - 32 452.40 лв.), а в т. 2. е определен общ размер на сумата за плащане: 0.00 лв. като разликата спрямо верифицираните средства по т. 1 в размер на 409 752.11 лв. се счита за частично прихваната от извършеното авансово плащане по административния договор. Осъдено е Министерство на труда и социалната политика да заплати на СДРУЖЕНИЕ „СЪЮЗ ЗА СТОПАНСКА ИНИЦИАТИВА“ с ЕИК[ЕИК], представлявано от М. К. - председател на Управителния съвет сумата в размер на 20 700.00 (двадесет хиляди и седемстотин) лева, представляващи разноски по делото.

С подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК с молба от 01.12.2025г., от ръководителя на Управляващия орган на програма „Развитие на човешките ресурси 2021-2027г.“, чрез процесуален представител Д. Д. е поискала решението да бъде изменено в частта за разноските, тъй като съдът е уважил искането за заплащане на пълния претендиран размер на същите.

Ответната страна е депозирала становище на 11.12.2025г., в което излага съображения за неоснователност на депозирана молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че искането за изменение на решението в частта за разноските е процесуално допустимо (чл. 248, ал. 1, предл. първо от ГПК), но е неоснователно.

В решението е прието, че предвидения минимален размер на адвокатското възнаграждения, според материалния интерес в случая е 20040 лв. Претендираното възнаграждение е в по-нисък размер, а именно 19000 лв. Съобразена е и фактическата и правна сложност на делото и извършените действия по осъществената правна помощ, като е прието, че следва да се присъдят

претендираните разноси в пълен размер.

Това становище се оспорва от ответника по делото, като се твърди, че делото не се характеризира с фактическа и правна сложност, позовава се на Решения: от 28.07.2016г. по дело С-57/2015г. и от 21.11.2017г. по съединени дела С-427/16 и С-428/16 на Съдът на ЕС. Твърди се, че в съдебното производство не се разглеждало по същество законосъобразността на административния акт, че липсвал спор относно фактите по административното производство, което водело и до липса на фактическа и правна сложност на делото на съдебното производство. Сочи се, че обема и сложността на извършената адвокатска работа не кореспондира на поисканите от жалбоподателя разноси. Прави се искане-присъдените разноси за адвокатско възнаграждение да бъдат намалени.

В писмено становище, жалбоподателят по делото, излага аргументи в насока, че не следва да се редуцира определеното адвокатско възнаграждение. Сочи, че същото е дължимо за един адвокат, а не както сочи ответника за двама. Излагат се съображения за наличие на фактическа и правна сложност на делото, свързани с вида обжалван акт, размера на материалния интерес, обстоятелството, че е обжалван по реда на специален закон, където са приложими и норми на европейското право и множество други актове. Подробно са развити аргументи, за приложимостта Наредба №1 и че определените разноси са съобразени и с решенията на Съда на ЕС в конкретния случай.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че искането за изменение на решението в частта за разноските е процесуално допустимо (чл. 248, ал. 1, предл. първо от ГПК), но е неоснователно. Според съдебния състав, делото се характеризира с фактическа и правна сложност, което е обусловено от материята на същото, приложимата нормативна уредба и конкретните параметри на проверявания акт.

При преценка на искането за намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение съдът съобрази, че размерът на материалния интерес на делото е 409 752.11 лв., с оглед на което минималният размер на адвокатското възнаграждение е предвиден в чл. 8, ал. 1, вр. чл.7, ал.2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа е, а именно – 8 650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв., т.е. минималният размер е 21040 лв. Претендираният хонорара е в по-малък размер, а именно 19000лв., поради което не се явява прекомерен с оглед конкретните обстоятелствата по делото, включително фактическата и правната му сложност, извършените действия по подготовка за производството, участие в съдебни заседания пред АССГ и ВАС, изготвяне на жалби, представяне на писмени бележки и др. от процесуалния представител на жалбоподателя. Следва да се посочи, че цитираните решения на Съда на ЕС, са именно в насока, преценка на действително осъществените действия от страна на процесуалния представител, а в настоящия случай съдът е съобразил тези обстоятелства, както и факта, че присъденото възнаграждение е под минималния размер предвиден в Наредба № 1.

Предвид гореизложеното, молбата за изменение на Решение № 38706/20.11.2025г. по адм. дело № 5138/25г. на АССГ в частта за разноските- следва да се остави без уважение.

Ето защо и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 79 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане от 01.12.2025г., на ръководителя на Управляващия орган на програма „Развитие на човешките ресурси 2021-2027г.“, чрез процесуален представител Д. Д. за изменение на решението в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.